

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/474**  
**ze dne 19. března 2019,**  
**kterým se mění nařízení (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 33, 114 a 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru <sup>(1)</sup>,

v souladu s řádným legislativním postupem <sup>(2)</sup>,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 <sup>(3)</sup> se zavádí celní kodex Unie (dále jen „kodex“) a stanoví obecná pravidla a postupy pro zboží vstupující na celní území Unie nebo toto území opouštějící.
- (2) Italská obec Campione d'Italia, která je italskou exklávou na území Švýcarska, a italské vody Luganského jezera by měly být zahrnuty do celního území Unie, protože historické důvody pro vyloučení těchto území (jejich izolace a ekonomické znevýhodnění) již pominuly. Ze stejných důvodů by tato území měla být zahrnuta do obecné úpravy spotřebních daní, ale zároveň nadále vyloučena ze společného systému daně z přidané hodnoty. Aby bylo zajištěno, že všechny uvedené změny začnou platit od stejného okamžiku, mělo by začlenění těchto území do celního území Unie platit od 1. ledna 2020.
- (3) Kodex by měl být změněn za účelem vyjasnění toho, že držitel rozhodnutí týkajícího se závazné informace o sazebním zařazení zboží (dále jen „rozhodnutí o ZISZ“) může toto rozhodnutí používat po dobu až šesti měsíců poté, co bylo zrušeno, pokud bylo zrušeno z důvodu, že není v souladu s celními předpisy nebo že nebyly nebo již nejsou splněny podmínky stanovené pro jeho vydání.
- (4) Dočasné uskladnění by mělo být doplněno na seznam celních formalit, na něž se vztahuje ustanovení kodexu, které stanoví, že povinnost zaplatit celní dluh, který vznikl v důsledku nedodržení celních formalit, zaniká, pokud toto nedodržení nemá zásadní vliv na správné provádění daného režimu, nepředstavuje pokus o klamavé jednání a situace byla následně napravena. Pro účely zániku celního dluhu v uvedených případech by se s dočasným uskladněním nemělo zacházet jinak než s celním režimem. Přenesení pravomoci na Komisi k doplnění uvedeného ustanovení kodexu by rovněž mělo být změněno tak, aby zahrnovalo dočasné uskladnění.
- (5) Pokud celní orgány mají povinnost zrušit platnost vstupního souhrnného celního prohlášení, protože zboží, na něž se dané prohlášení vztahuje, nevstoupilo na celní území Unie, měla by být jeho platnost zrušena neprodleně po uplynutí lhůty 200 dnů od podání prohlášení, nikoliv v období do 200 dnů, které představuje stanovenou dobu, kdy musí zboží vstoupit na celní území Unie.
- (6) Aby mohly celní orgány provádět řádnou analýzu rizik a odpovídající kontroly založené na rizicích, je nezbytné zajistit, aby jim hospodářské subjekty poskytovaly údaje a informace před vstupem zboží, které není zbožím Unie, ve formě vstupního souhrnného celního prohlášení. Pokud vstupní souhrnné celní prohlášení nebylo podáno před vstupem zboží na celní území unie a od povinnosti jej podat nebylo upuštěno, měly by hospodářské subjekty údaje a informace, jež jsou za normálních okolností obsaženy ve vstupním souhrnném

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 39.

<sup>(2)</sup> Postoj Evropského parlamentu ze dne 31. ledna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 18. února 2019.

<sup>(3)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

celním prohlášením, předložit prostřednictvím celního prohlášení nebo celního prohlášení pro dočasné uskladnění. Pro tyto účely by možnost podat celní prohlášení nebo celní prohlášení pro dočasné uskladnění namísto vstupního souhrnného celního prohlášení měla být poskytnuta pouze v případě, že to celní orgány, kterým se zboží předkládá, povolí. Jestliže celní orgány mají povinnost zrušit platnost celního prohlášení pro dočasné uskladnění, protože zboží, na něž se dané prohlášení vztahuje, nebylo předloženo celnímu úřadu, měla by být platnost daného prohlášení zrušena neprodleně po uplynutí lhůty 30 dnů od podání prohlášení, nikoliv v období do 30 dnů, které představuje stanovenou dobu, kdy musí být zboží předloženo celnímu úřadu.

- (7) Aby bylo zajištěno, že Unie dodrží své mezinárodní závazky v této oblasti, mělo by být zboží úplně osvobozeno od dovozního cla, pokud bylo opraveno či upraveno v režimu pasivního zušlechťovacího styku v zemi či na území, s nimiž Unie uzavřela mezinárodní dohodu, ve které se takové osvobození stanoví. Vzhledem k tomu, že rozsah takového osvobození je omezen na dovoz takového zboží, které bylo skutečně opraveno či upraveno v dotčené zemi či na dotčeném území, neměl by být rozšířen na dovoz opraveného nebo upraveného zboží získaného z rovnocenného zboží či na dovoz náhradních produktů v systému prosté výměny. Uvedené osvobození od dovozního cla by se proto na takové zboží a produkty nemělo vztahovat.
- (8) Jestliže celní orgány mají povinnost zrušit platnost výstupního souhrnného celního prohlášení či oznámení o zpětném vývozu, protože dotčené zboží neopustilo celní území Unie, měla by být platnost prohlášení či oznámení zrušena neprodleně po uplynutí lhůty 150 dnů od jejich podání, nikoliv v období do 150 dnů, které představuje stanovenou dobu, kdy musí zboží opustit celní území Unie.
- (9) V souladu se zásadou proporcionality je pro dosažení základních cílů, kterými je jednak umožnit celní unii efektivně fungovat, a jednak zavést společnou obchodní politiku, nezbytné a vhodné napravit několik technických problémů, jež byly při provádění kodexu zjištěny od jeho vstupu v platnost, rozšířit celní území Unie o dvě území jednoho členského státu a sladit kodex s mezinárodními dohodami, které nebyly v platnosti v době jeho přijetí. V souladu s čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení sledovaných cílů.
- (10) Nařízení (EU) č. 952/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

#### Článek 1

Nařízení (EU) č. 952/2013 se mění takto:

- 1) V čl. 4 odst. 1 se dvanáctá odrážka nahrazuje tímto:

„— území Italské republiky, s výjimkou obce Livigno,“.

- 2) V čl. 34 odst. 9 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„9. Pokud rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ pozbyde platnosti v souladu s odst. 1 písm. b) nebo odstavcem 2 nebo je zrušeno podle odstavce 5, 7 nebo 8, mohou se rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ nadále používat, pokud jde o závazné smlouvy založené na daném rozhodnutí a uzavřené před pozbytím jeho platnosti nebo před jeho zrušením. Toto prodloužené používání neplatí v případech, kdy se rozhodnutí o ZIPZ přijme ohledně zboží, které má být vyvezeno.“

- 3) V čl. 124 odst. 1 písm. h) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) nedostatky, které vedly ke vzniku celního dluhu, neměly zásadní vliv na správné provádění dočasného uskladnění nebo daného celního režimu a nebyly pokusem o klamavé jednání,“.

- 4) Článek 126 se nahrazuje tímto:

„Článek 126

#### Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví seznam nedostatků, jež nemají zásadní vliv na správné provádění dočasného uskladnění nebo daného celního režimu, a které doplňují čl. 124 odst. 1 písm. h) bod i).“

5) V článku 129 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Nevstoupí-li zboží, pro něž bylo podáno vstupní souhrnné celní prohlášení, na celní území Unie, zruší celní orgány neprodleně platnost uvedeného prohlášení v každém z těchto případů:

- a) na žádost deklaranta nebo
- b) po uplynutí lhůty 200 dní od podání prohlášení.“

6) V článku 139 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Není-li pro zboží, které není zbožím Unie a které se předkládá celnímu úřadu, podáno vstupní souhrnné celní prohlášení, a s výjimkou případů, kdy se od povinnosti podat toto celní prohlášení upouští, podá jedna z osob uvedených v čl. 127 odst. 4 neprodleně, aniž je dotčen čl. 127 odst. 6, toto prohlášení, nebo pokud to celní orgány povolily, podá místo tohoto prohlášení celní prohlášení nebo celní prohlášení pro dočasné uskladnění. Pokud je za těchto okolností podáno celní prohlášení nebo celní prohlášení pro dočasné uskladnění, musí obsahovat alespoň údaje nezbytné pro vstupní souhrnné celní prohlášení.“

7) V článku 146 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Není-li zboží, pro něž bylo podáno celní prohlášení pro dočasné uskladnění, předloženo celnímu úřadu, zruší celní orgány neprodleně platnost uvedeného prohlášení v každém z těchto případů:

- a) na žádost deklaranta nebo
- b) po uplynutí lhůty 30 dní od podání prohlášení.“

8) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 260a

#### **Zboží opravené nebo upravené v rámci mezinárodních dohod**

1. Zušlechtěné výrobky získané ze zboží v pasivním zušlechtovacím styku se úplně osvobozují od dovozního cla, je-li celním orgánům náležitě prokázáno, že:

- a) toto zboží bylo opraveno či upraveno v zemi či na území mimo celní území Unie, s nimiž Unie uzavřela mezinárodní dohodu, ve které se takové osvobození stanoví, a
- b) podmínky pro osvobození od dovozního cla stanovené v mezinárodní dohodě uvedené v písmenu a) jsou splněny.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na zušlechtěné výrobky získané z rovnocenného zboží uvedeného v článku 223 ani na náhradní produkty uvedené v článcích 261 a 262.“

9) V článku 272 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Neopustí-li zboží, pro něž bylo podáno výstupní souhrnné celní prohlášení, celní území Unie, celní orgány zruší neprodleně platnost tohoto prohlášení v těchto případech:

- a) na žádost deklaranta nebo
- b) po uplynutí lhůty 150 dní od podání prohlášení.“

10) V článku 275 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Neopustí-li zboží, pro něž bylo podáno oznámení o zpětném vývozu, celní území Unie, celní orgány zruší neprodleně platnost uvedeného oznámení v každém z těchto případů:

- a) na žádost deklaranta nebo
- b) po uplynutí lhůty 150 dní od podání oznámení.“

*Článek 2*

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 1 bodu 1 se použije ode dne 1. ledna 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. března 2019.

*Za Evropský parlament*

*předseda*

A. TAJANI

*Za Radu*

*předseda*

G. CIAMBA

---